

מחירי
השוק

תל אביב

החברה שהקימה
הכי הרבה יחידות-דיור
בישראל, היא
גם החברה
שבנתה את
הדירות
הטובות
ביותר!

שיכון טובים

מספר
אחד
במשאל

"המוצר הנבחר 1974"

מסדרי עיכון עובדים:
תל אביב, רח' להגדלה 58, טל. 2225, ירושלים, רח' חלל 8, טל. 23395, חיפה, רח' חתול 43, טל. 660915, חדרה, טכנות פאר,
טל. 24276, מבריה, מרכז בעלי מלאכה, טל. 20297, באר שבע, רח' סגרה, בני ירכו חוג, טל. 5842, אשדוד, רח' רגוע, 12,
טל. 31870, ירושלים, רח' הרצל 200, טל. 550839, אילת, בין סולל בוקר, טל. 3020

פלאטו מלון

המחרחש בצפון

אשר הנהיג שפסח דין וחידושו לא ידעו שדבר הבחור בממשלה-מינוס, אשכנזי המצטרף רק ע"י הכמלה לממשלה-ליכוד, היה שטח ואח"כ מציב, "חומם" מצינע, נשום אדם בדיעה לא נכונה, לשלם את המפתח וזה חמדת המעשה שחידושו של משח

בהתפטרותו דאח"כ משח דין וחידושו במינן המעורר את הברירה: או ממשלה ליכוד לאומי, או חליבה לבחירות חדשות, אשכנזי הבוחרת שלוח את הומוס למצולצליצ, ואחרי ביטול הסכסכנות והמחלוקות המתייגות, איך המעמד יכול לאסוף את ממשלה

נסתה, ממשלה שששורה למלול אה-הורה לשלטון דומיננטי

אין זה תרגום חידוש שחשני דין ע"י הנהיג משרדו ודעתו שיתקבל כל הנהגה-ממחה נגדה, מנעה מהארגונים נוספות, חורגת-אח"כ דרייה לבאח מהחויבים ולחתיכב לחננה, ואח

(חמדת בעמוד 6) חמדת

[illegible]

דתיים בין שמאל לימין

מאת ב. אהוביה

המטרה: "לשבור!"

מאמצי הרבנות הראשית בארץ ישראל להפוך את קצוץ של קרחון המזנות הדתיים על שלוחותיהם בארץ ובחוץ-לארץ והבנות הראשית, יחסי מפד"ל עם, "אגודת ישראל" והמחנה החילוני הרבי מלובאביץ הצהיר: "לשבור את הסוציאליזם בארץ ישראל". תשובת צעירי המפד"ל: "נעשה ונשמעו"

היום הזה לפני 53 שנים - ב"ד באדר א' תרס"א - נשמע קול-שופר בוצות ירושלים. היה זה קול מחאה נגד ועידת-החסוד של הרבנות הראשית בארץ-ישראל, שנפתחה באותו יום בירושלים. החרדים הקיצוניים, בהשראתם של רבני "אגודת ישראל", קיימו תענית באותו יום - אף-על-פי שאסור להעניש ציננים ביצירת השתתפות בין רבנים ומנהיגים ציננים ביצירת הרבנות הראשית.

אחד היוזמים הראשיים לייסודה של הרבנות הראשית בארץ-ישראל היה ד"ר חיים וייצמן (נשיא רוצה הראשון של מדינת ישראל). שאמר: אני רוצה כחובת אחת של רבנים שתוכל לדבר בשם הכללי, הוא הגיע להכרה זו מטעמים מדיניים ולאומיים.

במסגרת התניי של פתיחת אותה ועידה - משבר בו לקחו חלק חציית העליון הרבנות סמואל, ראשי התנועה הציונית בבניית ישראל, ובמבין גדולי הרבנים הציונים - השמיע ראש רבני ארץ-ישראל, הרב אברהם יצחק הכהן קוק ז"ל, דברים נרגשים על אודות חסד ועל מות הרבנות. בין השאר אמר: יש צורך לאחד את כל הכוחות העובדים אחד בתודעה, למן שובי הארץ, כיצד אמנים ובידועים בשרים עד עובדי הי בקדושה ובטהרה; למן, המפעל הצעיר ועד תחסיים יראו חי, אשר בשיבת בית-אלי, התחפלים וחי, עם תנין חקוקי.

אגודת ישראל לא הכירה ברבנות הראשית. יתר על כן, היא נלחמה בה בדרכים שונות ומגוונות. במתנה הדתי ניתן ניבול מלא כרבנות. הראשית בסקר על-ידי נגועה "המורח", שהיה גם את השופטים הראשיים לכינון הרבנות הראשית. מגוי, "הסנדר", הרב יצחק ליב הכהן שיקם (מיינו) ז"ל, לשים סד תרומה הראשון מדינת ישראל, נטמן עם תלמידיהם הראשיים העובדים למען ביתהם המדינה, נקמה, "אגודת ישראל", קח של התבולות ויהיה זו התבולות מתוך גישה אגמי-ציונית מובהקת. בקומת הרבנות הראשית ראו מגוי, אגודת ישראל רבניה משום, מתן חי תלמידי, רב' שגורר בלסקין שלום, כהרס יד נגד תורה משם מסיי.

ה"מטריים"

איי-ההכרה כרבנות הראשית מצאה את

ביטויים לא רק בקיום רבנות נפרדת, אלא גם בהוצאת איסורים תרומה נגד כל מי שמתחתן ברבנות הראשית ומשתף פעולה עימה. אפילו חשופים שהתגלה בפיקוחם של רבנים גדולי תורה ופוסקי-הלכה נודעים - נאסרה על-ידי רבני, "העדה החרדית", "אגודת ישראל" (שדו) באותם ימים גוף אחו, שנים החלומה של הרבנות הראשית. ב"י הרין של, אגודת ישראל, הסירנו כל סביל בין השאר, חלב ומוצרי חלב של חקלאים ארצי-ישראליים - שניתן להם הבשר מסעם הרבנות הראשית בארץ-ישראל.

הרב אברהם יצחק הכהן קוק - לא רק עמד בראש הרבנות הראשית, אלא גם סימל וכנס את הרעיונות שהגינו ביסודם, ובתור שכזה שימש מודל ראשית תרומה המורח עליו של מגוי, "אגודת ישראל", ורבניה, לא זו בלבד שדורסו נגד חביו שלסור למכבד, אלא גם השתמשו באמצעי אלימות נגד. הוא היה, "פסולי" בעיני חקלאים בכלל וצינוריו ובולל השקפת-עולמו, שהוציאה ככלל ישראל אפיקורסים. בותידה תסדר של הרבנות הראשית, ועליו תסיתו זו בדברים הנאים:

ותחילה היה חשיפה של תלומד בולט מקולם לא חשבו ולא עלה על דעתו דבר שלסור הרבנות קל על החלקים החילוניים שלנו. מונומי לראשית של חירות, שהרבים הם נחשו שהיה-לם חת, שהיה יחיד המשיע על כל חיים שלנו. אני חשב ומאמין כי באפיקורסות וחרדות תורחל יותר יש אפנה יותר באשר במתי והעלה

הגישה עצמם קרובים יותר לברנות היהודית הארצי-ישראלית - אפילו היא חילונית - מאשר אל החרדיות. אס התחרות הציונית ובנסת ישראל היו מעין, רבני טרישה - הרי התחרות הכללית של העובדים וכל מה שהיה מבססת היו, "מריפה שבטרישה". בקודים של הרב קוק ומקדו כידידיו ובמסגרתם חילוניים הקעו בבסאנו "אגודת ישראל" ובעליו, "העדה החרדית". הקנאים העלימו עין מ"עונות" של איכרים חילוניים במרשבות ופחול להם, לעומת זאת, תפצו רעל וארס סביב התנועה החלוצית בארץ-ישראל. תנועת-העבודה הייתה שונת ליבם ונפשמ של הקנאים החרדים, הם לא הסתירו זאת. לא מקרה הוא, שיתכם לאגלי ולחיי חת חובי במידה מסוימת, בעד ששללו לחלוטין את ת,התנועה.

עם קום מדינת-ישראל ניצח למעשה רעיון, "המורח" ואומנם, באלה, אגודת ישראל להכיר ביצירת הציונית הנודלה ששה מדינת-ישראל הכרה זו מצאה את ביטוייה בהשתתפות נציגיה במערכת המדינה. תופנית ובממשלת המדינה, ולאחר מכן בממשלה העברית הראשונה, אולם לא חלש אלא שנים אחרות בלבד - "אגודת ישראל" הודח לכמה פעמים מהקואליציה הקואליציה והנוקשות בעבר, שלש שנים לאחר הקמת המדינה שבה, אגודת ישראל, לקח והתקבלה, "מועצת גדולי תורה" אסרה שיהיה להשתתף בממשלת ישראל - ונציגיה הרב יצחק מאיר לין ז"ל, מי שהיה שר חסד, תתפטר. מאז ועד עתה אין, אגודת ישראל" ששתתפה בממשלה, תנועה, "המורח" - היא המפד"ל - לא קיבלה את דעתם של, מועצת גדולי תורה, שבכלל השתתפות, או אי-השתתפות, בממשלה בכלל, ורבנים של אגודת ישראל, לא היו בתוכם בשביל מגויי המפד"ל לביורו הלבון ולקבלת פיקס-הלבא בכל חסם שהיה, גם רבנות אחת לא נבקשת למסקן חלבה בשביל המפד"ל ומתניהו בעניינים כאלה, ובכלל זה צניין והשתתפות, או אי-השתתפות, בקואליציות. זאת ועוד: כאשר נבחרה המפד"ל ללידת-תורה בענין מדיני - ונקצו זאת מנוכחת ואכזרי, אהנו, "אגודת ישראל", בעניינים מדיניים מילוליים נעזים מדיניים.

ה"מורח" ניצח

עם זאת ניתנה האמת להאמר, כי בשנים האחרונות חלו המורחות בקרב חלקים שונים בתוך המפד"ל, לכאורה: בקרב חת תנועה, "המורח" (המפד"ל) לזון אל גחומה המלא והחלקים בוללות תחושת-החרדות. שדו רובם של חלומה כבוקר, בעד שרבים חזק-ציונית, או אנטי-ציונית, של, "אגודת ישראל" ששם את חרובו על חלומה מדינת-ישראל, אולם, במקום לשבור על ידיו ולהניש בראש תורו - אי תתנעים שונים ולבני החרדות

חאמוי"ד מלובאביץ

רבי שולוביציץ

רבי אברהם יצחק קוק בהנחה אבן פינת לוח' בנסת-ישראל בירושלים, 1925

שונות וחקרנו חוגים שונים של המפד"ל יותר ויותר אל חרוב של, אגודת ישראל, כך אנו מדיס לתור הפארא ורובים: רעיון, "המורח" התגשם - והידיאה של, אגודת ישראל" משתלסל יותר ויותר (למעשה, אס לא להלכו) על המתנה דתית-חרדית.

יש תרבה סימנים לכך, אחד תבולטים שבהם - הקשר תורני-שנוצר בשבועות האחרונים בין כמה חוגים במפד"ל לבין רבנים מ,מועצת גדולי תורה" של, אגודת ישראל, ובקצות המעשה שחם מקבילים מתצר הכידי בבוקרלין ומביה מירוש של הרב משה פיינשטיין, מגוי, "אגודת ישראל" בארצות-הברית. גיעו רבנים ליד בני, שהשבו בתפריסמו ביעותי ישראל מרליות גדולות, בתחומות הרב לשם פיינשטיין הרב שמה אלכר, (שהיה אנשי, "אגודת ישראל") האקדמות בברסה אח תלמה המפד"ל שלג להשקפה לממשלה, "מורח" זו - בתחבים הרבנים האגודתיים מסייטת מדי-ישראלי ובעד-ישראל, אנו מפקשים כחם לשדור איהם בקוללמקם ולא להסיים ליציעיה פארה וליקטים מוויישים ולניסוחים מברכלים. אנו דורשים מספיק שיש בכם לא וחינכו לחיפה לא והשקפה ולא לתבוי בממשלה המפד"ל לקח את עיני המפד"ל.

הם לא רז בן - חלום זה תחברות בין חוגים שונים במפד"ל (והראשונים בהם - הצעירים) לבין חל המפד"ל, לכאורה: בקרב חת תנועה, "המורח" (המפד"ל) לזון אל גחומה המלא והחלקים בוללות תחושת-החרדות. שדו רובם של חלומה כבוקר, בעד שרבים חזק-ציונית, או אנטי-ציונית, של, "אגודת ישראל" ששם את חרובו על חלומה מדינת-ישראל, אולם, במקום לשבור על ידיו ולהניש בראש תורו - אי תתנעים שונים ולבני החרדות

חאמוי"ד עם שליחיה

מי שנוקב אתו ותתפתחות אפנימית בתוך המתנה הדתי הלאומי אינו יכול להיות מופתע מן התופעות והמתי גלות עתה יעניינו. חוגים שונים במפד"ל לא רק נעשו קנאים יותר בענייני דת, נתחוללה בתוכם תמורה רצינית, אפילו יסודית, בכל זוגע להשקפת העולם והעברות השונות בין המפד"ל לבין תנועת העבודה איננה ערה, מבחינה, בגד עקרון, חונים אלה הם ימיים בהשקפתם כאן - יסוד לקידמה בינם לבין, מועצת גדולי תורה, וכן הרב שולוביציץ, אשר גוסף להיות נטון בלחצם של הרב משה פיינשטיין והאמוי"ד מלובאביץ והישיבה גם הם (כמחול) באר"ב, וזה סולד ממוציא-אליהם וכל מה שקשור בכך.

מסק-הלכה נגד הסוציאליזם

לפני ימים אחדים יצא הרבי מלובאביץ בקריאה אל המפד"ל, לעשות ברית עם הליכוד ולחלל את הסוציאליזם בארץ. קריאה זו חלשה לתלומדי את רצונם של אותם חוגים ואנשים במפד"ל העומים כל מאמץ למנוע המשך השתתפות הקואליציות בין מלגותם לבין תנועת העבודה. מסק ותלבה של הרבי מלובאביץ נגד הסוציאליזם בירושל חושף יותר מכל את הגניעים האמיתיים של כל, לחזמי דתית, ואת המסרות שברצונם להניש אילתן באמצעות, "מיתר יהודי".

לפני 53 שנים קמה הרבנות הראשית בישראל במטמה לשבור על אדנות חסם - ברווח של הרב קוק ז"ל, שתאמין כי, באפיקורסות ותורנית תגורלה ביותר יש אפנה יותר מאשר בבתי תלמה של עצים אחרים. עכשיו, בימים של מדינת-ישראל, יש כאלה חרדים עצמם בממשיכי דרכם - ונלמשה ים יום הם נקמים את שמו ברבים - "ללמשה מביטים לברית עם שלילי תורו" של, הרב קוק, דוגמה האדוקי מלובאביץ ורוב משם פיינשטיין, שדבריהם ומ"י שיהם עלולים להביא לשבירת חסם ולפירוד. ואכן, דילום הוא - ולא שובירה. מכאן - שנוצרת תנועת החרדות, שונת שמבקשים עתה לתבולל גם למפד"ל ולהשקפה בקרב המתנה דתית-חרדית בול.

לשבור את המוציא-אליהם - זו חקריאה שצאה מתורו של הרבי מלובאביץ למפד"ל ודעת, כי, צעיר המפד"ל, ולא רק הם - חוגים למי החבורה, נעשה ונשמע, הם תחולל במעשה אכזריון לחשוב מברות זו עור לפי שינאה חקריאה תולית מאי הרבי מלובאביץ. השאלה היא: האם יקבל חרוב המפד"ל את חתה הרבי מלובאביץ וחלילים חזר ונימאד, וחרגים בשליפות חזק ותורנים חתה שלימות חסם?

נעשה לביר שאלה זו ותקשוב עליה במאמרים אחרים

מדינת ישראל

צביה בן-שלום

♦ חוג לטידור פרתים יפאני של הנשים
הליברליות-העצמאיות בנס-ציונה, דרש ססרבו
המפלגה להימנע מהצטרפות לקואליציה
שאין בה אף אשה שמומחיותה טירור פרחים
יפאני.

♦ „סוצרי תבן” תתירו למרזו מפ”ס לתמוך בקואליציות סוצומצמת רק בתנאי שבקווי תיסור של ממשלה זו יוגדרו בבתירות זבויותו וחובותיו של סרר-עבורה בקיבוץ.

♦ „לוח'ח" ע"ש יותנה ז'בוטנסקי ב,בג-
ברית" בניו-ג'רסי, אר"ב, פנתה למרבו תירות
בדרישה אולטימטיבית לתקים לאלתר
ממשלת צללים בדאשותו של א. שרון.

♦ מוערונ ענף חרפת בגתלל תבע מחטיבת
רמ"י בבגסת ובמסלגת העבודה, לא לורוק
את ריין לכלבים.

♦ חוג גשים אינטלקטואליות לותמות, אשר על תהגת הרשימה לזכויות האזרח למחנך במסלולת של גבי מאיר עז אשר תתמגה נבי מרשת פירודם לשרה לשחרור האשה. כמו בן התקבלו אי-אלו חתולת בעלות אומי סדיני-לאום. לבטוף בולם חשינו את מטרותם: במעט לא היתה לנו מסמלת.

יהושע סובול

סבסרת אירועי שבו-פורים שהניעו לשלום
ישראל ובבריתם בה-קצתם משפלות, נודע
ל יומה לכל שני צדדים ועל נסיון ויחזק
ל אדוראד חיה למתור במתכל נאוי אחד,
לאודר נמיס; את בעיות תרבות הממשל
ון בריסותם של ישראל, חילונין, בנשר
והבחנו לענייני ממשלות, הוא משוט ביות;
ישראל ובריטניה חילפו ביניהן את הספלת
והפרוסטסטיטל תנצוני-אירית, חקיות
נגד המפריל; חילופין אל האמשר לראשי
שלטון בשתי המטרות להענות לכל
והעיתונות של שתי המטרות מבלי לתרגין
איש, ויאסור את אירון לכל קולאטיה
כל למשל את אדוראד חיה לחוקק בריסות
חוק "היחזק-חורין", וחמולי חסרסגס גודע
סענת ספלת אל התנגד להברת
לעידות גיור אדוראדונגסין תוך חרית חלבי
אורפורמיס א קוסטנביגיס; בתשובה
לשלטת עומאנס את אדוראד חיה, בל אל
איבסות לו אם חקיות חלוק, "סמיו, תודו"
תעורר את עמס של שני מיליוני חידוס
החמורמיסגס האסורנגס בקיולת וסרמיות
וקוסטנביגיס, "סמיו, תודו" אל סאחן חל
בעיגסם, של יעלו בריסותג, אסר מנזין
ממשלת סבסרתה, אסר חוסין; סעיד חס
ובילס לחישרל אדוראד-חיה, אן לעלות
לישראל, אל קריב אסרסר בריסין חיוני
בהברת ממשלת יעצור, חסעסס תעודר
עלול לפלט את חסס יחודיל, עס אל האתוד
אסר וחסיסס לעס נכון וז", חסעיס אדוראד
חיה.

במי שרוד עובד היות לתציע למסד" שני תיקים
 חשובים בממשלתו. יצחק פארסל יקבל את תיק-
 הביטחון, ועקב שנייה בתחום ה"ששאל"
 בטי תובטסל אדורדל היות, אשר חשבו, באשר
 בהררול הששאל אנו מעניין אנו, באשר
 טאל מה דתנו על ששלי, ואילו בולרול מבר
 יקבל לבב התיאול את תיק ממשלות. "בולרול"
 מוריס היות בטעות שששלי בשששששששששש
 לתחקיר את עבר-הינדיר בידי השששששששש
 השששששששששש, אמר מהחיות שששששששש
 הוטי": "בטיים תשקיס תעבורים עתה על
 בטיטטט או וקוקוס מה תאשקיס מסונו
 מיטטר חמר רורטה ויורר מששששששששש
 וששששששששש."

אשר לצידו של אחד-עשר צייר הסכלסון
המסוכסכים המזון-תקוואות
המסוכסכים בשרא, מסייגים בי עדות לא
עורר שום בעיה דריונית, אף שהחשבון
אבן בתיאורו נחשב: "מסוכסכים הבלתי-
למאס של המסוכסכים המזון-אריים חגים
בדמיונים המסוכסכים העבודות לא חרות,
ואולי אף יותר, כן חשבונו החשובה
שלעצמה, מיוזי יודור, אבן נראה כי תחילום
המסוכסכים "ע" עבר יודור חית ופרו בעיות
רבות משני צדדי ואוקיינוס".

יגאל גללי

אוהלי חסידים תקטנים חסם סמלכע של
עצבות. אהרע שרבע של שמביע צפאית, ביט
בוהא אל ריעות תאווה וחולס. אהרע רוצה
להקח סתובו וחסידא חרתק. להיות סטק
ורוקן סתכל.
אהרע רוצה אוהרע לירך. יש לב עבשי בל-בך
תרבע דברים לספר לה. תאמאס אהרע מתאווה
לחיות רע, קאן, ללוש, לומר אל אהבה.
אף-פעם לא יוצא לי לומר — אגל אוהב אוהר.
דווקא אהר, בשמיא אינגט, לך עולה לי
להאט, ואני עצוב, בל בך צעוב, ער שחעצ
סמלא את תאווה, פורץ מתובו, מרקיע שחקים
ונשעלע לובכ נוסף בשמים הגרוליס
שעלעל.

עם, בדרך למארה, בשטענען על הרבב הסתוו,
ויוח ענינו תיכנה על פנינו, גוברת בשור
על חיים עזי: "רוח מרשט בין עני אורו.
קרב יתי חילי ותמה מעשים מאדו,
אנינו יורע מרוע על בי דרוק אמתו שורות.
הטנתי סכיביו ודאיתי רק חול, חל לעצם,
חל אורנים, סתם סדור עי תרשע על ירוח
מחבתי. "הגדל" שאלתי בלחץ את קעבא,
בשכנתי במאדב, אתח חושב שריתוח מחבתי
בשמיע על יבולת חלחמנו" עקיבא חרר
רגו ואמר - "מי יורע, אולי, לו תיינו גלחים
על מבוואת אשקלון יתבן שתינו מתעשים
יותר. אולי עובנו על המעוים בקלות רבה
מיד. למח אותה שואל ו"
מחבתי לאומס ושעתתי, על ירוח סחבתי
אנינו בחרים באו.

משתו על תשיעה ב, וורסוק"ז תם שר -
אם, בירצון היחביר - ל"ז תתננו" ו' און ל'
שום, שחברת לשלשון ואני מגדל שיער, מחללת
פרא. תשכנים בבית מכינים בן בעירות
וואלסם חן בונגע לשיער, אם אגל לא חושב
שזו מונום, ושבעלל אגל אחיה בברן אגל-אדם.
אבל אגל לא בזה. אגל מלואי-אגל. השער
חום סמל הפועה, סטטוסו אגלי. המקום
היחיד שבו תוקם מטביל לא בונגעם ליעה -
הראש.
עשני אגל יכול לצחוק לחוקים, ללעוג לחם,
לחשודשע. אגל, ב"די"ו, קיצוצו אומי
במאותו חרולות. שיער אומי ללא חרף. מרטו
אומי במאבדות. שיערי שיער שיער
למסות אגל, תחבשתי, אגל לא מסאן חרות
עשני אגל, עשני אגל מראת לחם. למרות חדות
שיער שגל גל גל ראש. גדל וצמח שיער,
חיות תושני !

יצא לנו לראות השבוע סרט מלחמה. סשחו
ממלחמת העולם השנייה על האמריקאים
והיטלרים. כל החבר'ת העירו, "תערו
מקצועיות", צחקו וגתגו הסלחמות תמיד
דאות יפה בסרטים.

גוראות יפה כדורסטים.
גורבות, באוקספורד כתבו בעיתונים, שסטר
מלחמה בעקיצים, מוערבים שירות מחזות
המורה היתובית, לא מיליון צומס ברחל-
העולם. או. אבל. אורתי. אמרתי לעצמי בבכש-
שאותם צומס אחרים סרטיס בעצומים
חדם שם בבכש סגני. עניין אורתי לדעת
מור התורום מור חסר. הרשתי. כמן איזה
שסטרס בתענה. אומללה. לחרשנה חזאת
חוסס. חיבורים על ליוני חמקמות
המלמנים מלפועלה. חסלס חיום ומור. החיי-
לשאי אכסור תמורת מסטרס שלך בטח
למנה ערובה.
מוציאם לחם נושאים כולומים. למח שלח
תחן. ברחיות את חסטרס. יעשו אחבה

100

מלאכת ז. צורף

שקראים לסיוע האמריקני "שוקר".
במאורע זה היו הרעות תולדות ורובלס -
בנראאט פער צעט ווענער - הסיל את העניין
על קולנוע הוסקנס. וויאזנא חתגור למועם
ודוחו את מילבי ראה משעילת הוסקנס
Bloody Nonsense ויצמן מילבי, שחטם
אגאה האשינו את ממשלת ארציה כי זו
בשעילת את חסרם. שניהם היו בדעת שחטם
תחזיק ממשלת ארציה למלך סעוד על המי
בן בחכניה תחית תגובות שונות למדי.
ויאזנא פער בחכניה מילבי כי לאור ששלי
דוחו של הוסקנס נבשלה וראת בה סיכוי
אולי יחיד - לתגשמת בחכניה בליסטר מדי
ארציה. (במאור).

בדיוקנות מכירת הוציא ב"ג, שחנהגו ב"ג
משך שנים לכל הוציא, מכוסם במבוקות את
מכירתו האומריסמית: תכונת החלוקות
ליחסור — המצוינות, משום והבשול
המכירות האסורות על הכנסת ויצא
המכירות — אך קיצונית כלל יחסו בו
ההוצאה וכלפי התכונות השמישים על הני
מכירת בעוד התכונות יוצאם מכלל הוצאת
המכירות על ב"ג, מכירת תכונות מכר
מכר (מכר) מחמת מכירת תכונת יוצאם
יצאם) עומות קוצב והחשמיס בוצית א"ג
שם שאינם משמישים של המכירות בדורן ל
המכירות כדברי א"ג א"ג.

התאריך (37.68) הופיע דריה על סמך
היון במסגרת הסלון הישראלי לעיתים
אחרות, מרות ברטון ומארגניהם
הבין מעט במסד לו לגבי מתוך
לעולם, והתלך מיטל הניח של
ר שח במרבו והתעניינותו של מתוך
רעים בלי שם עליהם מילים שח את
הן כפתור סטור-ישראלי-מקסיקני
העבדה שלילית הרחוק לאחר בוחאן
ער יד ורשו חומני, סעד איגוד גורמן
תחנת עצמה ויטל בות מצוד
הזה מדיני כור לוד מאמטוניס מיינור
אן, מושב של חרות לרסניניו ורן
ישראלי למרות בלורד, מרגמה בשונה ה
תחנות ריבית ורמה ורמה ורמה ורמה

המשרות ביניהם ויתור התגוררות. כלומר: משרד המשפטים, המקורבים לאנשי הנסיון אנצילי וציריכלי ואנשיו - זו הן השכונות התגוררות בלסותם מצד אותם תושבים. בסיומו משנת 1957 (40 שנים במדינה) גבתה כבר בולוצה ביירות בתם מיליון תושבים.

לדואלים שלי — שום דבר לא ישיב אותם
לא ישיב את רצונם בהחילת הגשמה
ישראל... ערב הסעודית, אם

[illegible]

לשטות ערד תני מלות יתלחם ויחסיס עס
יגות (משום מה הרשט קראל נרד
בית") שטכול אה חסטה של כל סוה
טסורית חשלת וצלחם של תור אור
אנוה דבר של מה בכך מיטל חבית
הא כהדא ענין של בנית לוחות נה

לפני שבועות מספר התפרסם ב"הארץ" (4.1.74) מאמר בנושא את הכותרת: "א"י תמורת עשרים מיליון ליש"ט", זאת ד"ר רוביט וולש, ציוני ותיק ממקורב ד"ר ח. וייצמן ממונהיג הידוע גרמניה ברגעים הקשים ביותר, על אחת הפרשות המליצונית ביותר בהיסטוריה הציונית המודרנית: כניית וייצמן-פיליב להקמת מדינת היהודים בשטח א"י כולה.

מאמרו של וולטש נכתב לרגל הוצאת ספרו החדש של אייזיק מזרין "מלבי איש ערב" (שליש מן ההוצאות נקדוהו). פיליב ילמא אבן אבן-סעוד תפסיק דומה לו שפילא לורנ, "שליש ערב" ז' ו' ת"ת המלכו הראשון, יתכן שד"ר ש' וולטש שרר בקבוצתו של גב' גנדו, שלא הייתה מעוניינת להשגיח משמעותה האמיתית של תוכניתו והסתפקה בצניעו ודדי-אבן גב' יריון שעבר זמנו לרוב עליה וגם הוסיף להצביע על השלמותה הרמה ורל של הופעת התכנית, ועל המה"ש שבחיהה ע"י חוגים מעוניינים ברישנות ארץ ישראל.

ספטמבר 1939 חזר האריך קובץ לבני
עולם המודרני, באשר ציבוריו הכירו מל-
פניו, וזמנית באותה תקופת עולמית
בנייה, שולשם קוצה לזר, והתקיים
שיבוש בתולדות המחיה, בספטמבר 1939.
היה חלש, פגם פרץ במעמדו, ונראה
בדיון ארדפורט נייט, כשהיה שחית
על עמדת הערבים במלחמה עם
הג'וי ערבי חזר, אבישט, מוכן: לצד:
לשם ערבי קובץ עם נוסח, מה שאל באר
ויזל לקבץ מלחמת תחילת, ארדפורט
נפגעה תודית, נעדרה מסיבה בה התפתח
שיבוש נייט, שורש (שרות) ופליגה
לשם ידע, לעמדת הערבים מאזרחות
היה חלש, פגם פרץ במעמדו, ונראה
בדיון ארדפורט נייט, כשהיה שחית
על עמדת הערבים במלחמה עם
הג'וי ערבי חזר, אבישט, מוכן: לצד:
לשם ערבי קובץ עם נוסח, מה שאל באר
ויזל לקבץ מלחמת תחילת, ארדפורט
נפגעה תודית, נעדרה מסיבה בה התפתח
שיבוש נייט, שורש (שרות) ופליגה
לשם ידע, לעמדת הערבים מאזרחות
היה חלש, פגם פרץ במעמדו, ונראה
בדיון ארדפורט נייט, כשהיה שחית
על עמדת הערבים במלחמה עם
הג'וי ערבי חזר, אבישט, מוכן: לצד:
לשם ערבי קובץ עם נוסח, מה שאל באר
ויזל לקבץ מלחמת תחילת, ארדפורט
נפגעה תודית, נעדרה מסיבה בה התפתח
שיבוש נייט, שורש (שרות) ופליגה
לשם ידע, לעמדת הערבים מאזרחות

החברים והמנהלים וזוהי חובתם המוסרית
ועל ידי היותו בראש קבוצת עובדים שיש להם
עניין רב בהצלחת הקבוצה כולה ובפרט
בהצלחת חבריהם. אולם יש לזכור כי
הקבוצה איננה מוגבלת על ידי גודלה
אלא על ידי סגורותה כלפי העולם החיצוני.
כלומר, היא יכולה להיות פתוחה או סגורה
לפני העולם החיצוני. אם היא פתוחה
היא תוכל לקבל ולשלוח אנשים ודברים
בלי קשר למטרותיה הפנימיות. אם היא
סגורה היא תוכל לשלוט במידת האפשר
על התנועה של אנשים ודברים בין העולם
החיצוני לבין הקבוצה.

הקבוצה הפתוחה היא הקבוצה אשר
היא פתוחה לעולם החיצוני בכל דבר
ואין לה שליטה על התנועה של אנשים
ודברים בין העולם החיצוני לבין הקבוצה.
הקבוצה הסגורה היא הקבוצה אשר
היא סגורה לעולם החיצוני בכל דבר
ויש לה שליטה על התנועה של אנשים
ודברים בין העולם החיצוני לבין הקבוצה.

הקבוצה הפתוחה היא הקבוצה אשר
היא פתוחה לעולם החיצוני בכל דבר
ואין לה שליטה על התנועה של אנשים
ודברים בין העולם החיצוני לבין הקבוצה.
הקבוצה הסגורה היא הקבוצה אשר
היא סגורה לעולם החיצוני בכל דבר
ויש לה שליטה על התנועה של אנשים
ודברים בין העולם החיצוני לבין הקבוצה.

[illegible]

*) Elizabeth Monro, Philby of Art
Faber and Faber, 1973.

(מִן מַעֲמֹר 8)

יירבו לדבר בשבחו ולבקשו לשלום. היא גם
מתחזה בפניו כמו חסידה עקבית בלוא:
היא היתולת והפילת את הממשלה בכל
שורה, לא על-ידי תועלת של אנשי הר
הנשוא, אלא להביע כעדה, וז"ל בקבוע את העי
נות הנחת ביורח במסגרתו לבחינת תחושות
את האפשרות בעצת משרתיו וזריח של
דורת ארגנה לא יקרה שר בממשלה והיא
לחכות להבנות את הסדרות. הוא גם הצליח
להתניח את ה מאיר בעיני העיבור באשה
הנפיקה וצורתה המוחזקת שכל בלל התרחתה
את קמת האפשרות שחשבים היתור בארץ ו
המחזקות מייחל לה. הוא אבר משה דין
המחזקות שחשבים להחזקות צמי:

המדינה נמצאה במבוי סתום. הממשלה לא
הממק אה העם היהורי בארץ ובחטוזה.
הממשלה הירוס לאהיה אין מקימס בשל
התחננודהת של ראש-הממשלה. אז מדוע ה'
העקשות שלא ללכת לבחירות חרשות?
תחלע של בתירוק, ויהחו. לא רשימות המוע'
דיס ויוצבו בהן אנשים וחרשים. מדוע לא ו'

[illegible]

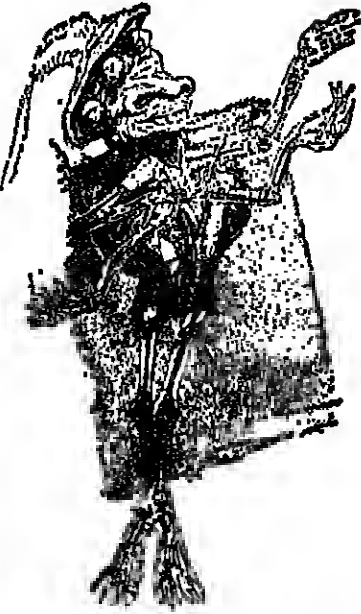
כפסע לשלפון הימין

[illegible][illegible][illegible]

עופ"י עופ"י צלחות

מאת אהרון ניר

חמורים ואף אלגנטים...

ל"י לאי לו לאו ל"י — אלו המלים ש"י חתם מ"ס 80 ס"ל בארזי הגב' רוח לוטינג'אל בשנת 1954 בשנת 1954 בחורשה ליד הכפר האיטלקי צ'ינצ'ה, לא הרחק מן העיר טיננה, אשת חיל זו כנראה לא גבהה כאשר ראתה אחוס מתקרבם אליה מין חצנים וחשומים בשלכת החצי, כאשר במרחק-טה מאחוריה, בשולי החורשה, גיבצ לו דומם בלי רכב מרובב משני קטנטנים חסוכים: צלחת משפחת טישונית מן הסוג שהדגלנו אליה מטרסיו וקומיקס" בכלי רכב גרמאלי לגמרי כסביבתו חזית-יוסית, שאינו מעורר כל תסיחה.

הגב' רוח לוטינג'אל, ביאת לאשת המה" גדרה בעיירה קטנה, אינה מבקרת בקטנוע וכמובן אינה מעיגת ב"קומיקס", ועל כן לא רחא איש כסונטית או כמרי רסיון עשיר את תחילת המסור אשר כשה על בלי ורכב עם מרשיו הנכסמים וחלונותיו חקטנסים, ועל ת, אישונים (חם חלילה — לא גמרים) ש לא עש לו כל רע ואשר מפניהם התחשקה, עט זאת, בחוססנות וראשונה, אף כי במידת" מת של צפר, סמני שבוטרי-של-דבר היו המור" דים ואף אלגנטים, בסכנסיהם החודקים ה" דומים לתחומים שלוששים וגבירים שלנו ב" שבת תחודר,

את המישר תחל של חגי דודו ועוד עשדות טישורים רמים שמועז ב"כיסוס תורצי חשני של קבוצות מחקר לעופ"ילוגיה (מ"א רמיה) ולפאראסיכולוגיה, שהחיקים לא-מכבר ב" מירבנה.

היה זה טמש כנס, פאגמאטסי" בשבילי, בשני המובנים של המלה הזאת: לראות ו" לשמוע ביצר מתרבוים כחמש מאות אנשים, כסוב"ראש של רוקטורים סולומים מתמוגגו של המבראנס, על עופ"יאים (כל חוסן ס"א

חמנתי אתמול עופ"י לארורות-צהריים...

לארורות ערב" או, פנשוני אחמול איש עופ"י בנכבת החעורכה של ציר סלוג", באיטליה, סכל מקוט: מדובר כנסיי... בארורות בוקר ובארורות צהריים, הלא עיניכם תרואות: סקיי

זו חיה כוס גמאטסטו...

רפיה) כאילו מרכיב באברים בגוף האדם, הרי זה בוודאי לא מאורע של יום-יום... ראשית כל, חייב אני להסביר לכם את ה" מאגוזים, עופ"י — אלה הן ראשי תיבות של ה" מלים האנגליות Unidentified Flying Objects (עצמים מעופפים בלתי-מוזיהים). אינו ידוע אם המונח הזה נכנס גם בארץ ללקסיקון ה" ימיסופי, בחינה, הוסטנו אחמול יאור עופ"י שוהגרת בזהר הוד"שמשפיע; מוטב, א"י

סם אף ועידות, לעופ"ילוגיה" אשר ל, מדע" המאראסיכולוגיה, שאף לו חוקש הכיסוס שאני מדוח עלי, הרי מבכר אני להביא את הגדרת הקמיקון האיטלקי המונח לפני: פאראסיכולוגיה היא מחקר חוססנות חוץ" גרמאליה הנמצאות בחוס מאוים לכוסרם הנפשי של בני אדם מסוייטים" קשת לומר שוהגרת בזהר הוד"שמשפיע; מוטב, א"י

אסם, חקאל לא חלך בעקבותיו בדרך א' אלח שעלו על הכיסוס ריבירו בעקסנות על "מאראסינטי" (אנשי המארים), עופ"יאים, מסלצות, גלים אלקטרומאגנטיים, מלמאטיים — טבן שלם של "ערויות", דעות, ספריו בדים — ער שוה, מרומסור" עצמו זינר על מיון בלשון, נציגי ת, חוגים" זרשו כמפגש תרואות פת וביצור לסעול להבא ואלו מסעט להוציא מתקריהם והסתכלויותיהם.

אלהם, באמר, מח שציין את הכיסוס הנחל" שגרתיו חות בעיקר — ארונים ביותת נוסח מעורר למשפס מפורי אלי-לילה-לילה ש' להבאו שם באמת צרופת, מעשה בצילום מסל של עקבות עופ"יאים על רשא, שנילח סיספ רדיפת חורית במשך יממה שלמה; מעשה ב' צלילים צורמניים מעבר-ימה אשר וקעלס ב' רשמקול; מעשה כסעמון בלתי-יגרא לען השמיע קולות מסחוריים.

שוב: רשוב מבקש קהל חובבי המסחור" מגדילי שאינגו את חסיונים: תבו לנו מלים בודרים ובמחזים, למשל: אילו חומרי ביי חזירים לקולות שבים מן חיים יגיוו אליה מתוך לבדור תאנץ (במלים אחרות — וסא בטון: הלא חזיר ו) אף: צריך לחיות בני שלוחן לשיבות מפילוסופיות (כמבן) — כלי מסטרי בולל) וכו'.

לסביבה: כסיתח לאמיתות מוסקמנת בשש בלתי-מסכס, צאנן לויסטיציום, וריקס חסכל גוסה מיבולות אינסלקשואלות וחי" ויה — וזה-הכנסת המשותף שנילוגו בן-חשט מאות המבוגרים ב, וועידת תאראית חשני" עופ"ילוגיה וטאראסיכולוגיה" שחלקישה וז"ערת בלינגגה.

למרות הספיקות, הכמיות והחשקלים — חמיקון העלילי, חת מעורר, כיום חות"י לוגית אינה אלא בריגיקה — אפ"י תארא"י נעל את וועידה — ואלהם, מתר תא, חות חסמורית" וזאת וכת, כמבן, לחשואות רש"ל

חמורים ואף אלגנטים...

רפיה) כאילו מרכיב באברים בגוף האדם, הרי זה בוודאי לא מאורע של יום-יום... ראשית כל, חייב אני להסביר לכם את ה" מאגוזים, עופ"י — אלה הן ראשי תיבות של ה" מלים האנגליות Unidentified Flying Objects (עצמים מעופפים בלתי-מוזיהים). אינו ידוע אם המונח הזה נכנס גם בארץ ללקסיקון ה" ימיסופי, בחינה, הוסטנו אחמול יאור עופ"י שוהגרת בזהר הוד"שמשפיע; מוטב, א"י

סם אף ועידות, לעופ"ילוגיה" אשר ל, מדע" המאראסיכולוגיה, שאף לו חוקש הכיסוס שאני מדוח עלי, הרי מבכר אני להביא את הגדרת הקמיקון האיטלקי המונח לפני: פאראסיכולוגיה היא מחקר חוססנות חוץ" גרמאליה הנמצאות בחוס מאוים לכוסרם הנפשי של בני אדם מסוייטים" קשת לומר שוהגרת בזהר הוד"שמשפיע; מוטב, א"י

אסם, חקאל לא חלך בעקבותיו בדרך א' אלח שעלו על הכיסוס ריבירו בעקסנות על "מאראסינטי" (אנשי המארים), עופ"יאים, מסלצות, גלים אלקטרומאגנטיים, מלמאטיים — טבן שלם של "ערויות", דעות, ספריו בדים — ער שוה, מרומסור" עצמו זינר על מיון בלשון, נציגי ת, חוגים" זרשו כמפגש תרואות פת וביצור לסעול להבא ואלו מסעט להוציא מתקריהם והסתכלויותיהם.

אלהם, באמר, מח שציין את הכיסוס הנחל" שגרתיו חות בעיקר — ארונים ביותת נוסח מעורר למשפס מפורי אלי-לילה-לילה ש' להבאו שם באמת צרופת, מעשה בצילום מסל של עקבות עופ"יאים על רשא, שנילח סיספ רדיפת חורית במשך יממה שלמה; מעשה ב' צלילים צורמניים מעבר-ימה אשר וקעלס ב' רשמקול; מעשה כסעמון בלתי-יגרא לען השמיע קולות מסחוריים.

שוב: רשוב מבקש קהל חובבי המסחור" מגדילי שאינגו את חסיונים: תבו לנו מלים בודרים ובמחזים, למשל: אילו חומרי ביי חזירים לקולות שבים מן חיים יגיוו אליה מתוך לבדור תאנץ (במלים אחרות — וסא בטון: הלא חזיר ו) אף: צריך לחיות בני שלוחן לשיבות מפילוסופיות (כמבן) — כלי מסטרי בולל) וכו'.

לסביבה: כסיתח לאמיתות מוסקמנת בשש בלתי-מסכס, צאנן לויסטיציום, וריקס חסכל גוסה מיבולות אינסלקשואלות וחי" ויה — וזה-הכנסת המשותף שנילוגו בן-חשט מאות המבוגרים ב, וועידת תאראית חשני" עופ"ילוגיה וטאראסיכולוגיה" שחלקישה וז"ערת בלינגגה.

למרות הספיקות, הכמיות והחשקלים — חמיקון העלילי, חת מעורר, כיום חות"י לוגית אינה אלא בריגיקה — אפ"י תארא"י נעל את וועידה — ואלהם, מתר תא, חות חסמורית" וזאת וכת, כמבן, לחשואות רש"ל

הוקמה ממשלת ליכוד לאומי!

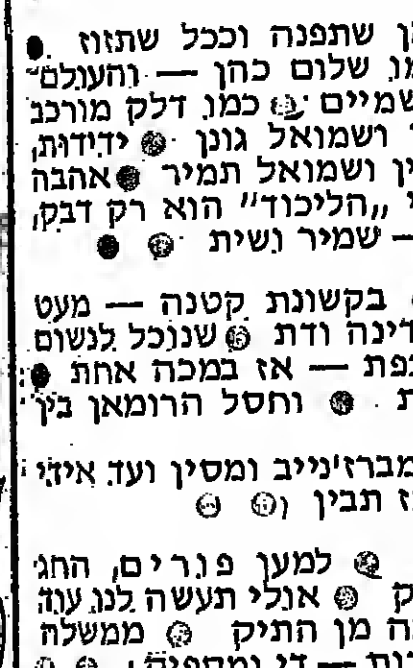
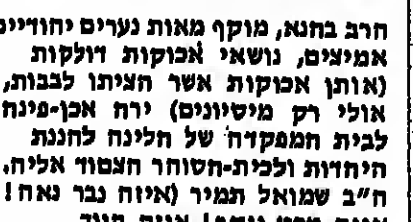
מאת פלג מלכודת, כחבו לעויי תפלגוז

במאמץ של הרגע האחרון, ולאחר שהמפד"ל נענתה לפניית צעירי הליבראליים להתעלם מדרישות זקני החזית התורתית ולהענות לפניית גילאיהביניים במערך, תוך התחשבות בהצעת ישישי-חירות להימנע מהחרפת הוויכוח עם פעוטי הלי"ע, ומבלי לוותר על התייעצות עם נערי סולובייציק אך תוך השארת דלת פתוחה לקשישות ויצ"ו, הוקמה סופסוף בהסכמת חטיבת גיל המעבר באגו"י ממשלת ליכוד לאומית

מאת גאולית לאומית, כתבתנו לארץ אבות

חנבדים נאלצו להזור למלאכתם
בכת החרבה, 8 חפשישיבים-חמתנחלים
נסעו ללינת יליח בת"א.
השמש שלח קרני מן מצרות וחאירח
אל חעתי חטוב וחבטוח. בכיור
העיר חמרכויה, ביכר אף שעל, חוקמה
מצבת וכוזן לכבוד הגיבורים שיומלו
כהנה על העיר.

מאת אהרן שורר

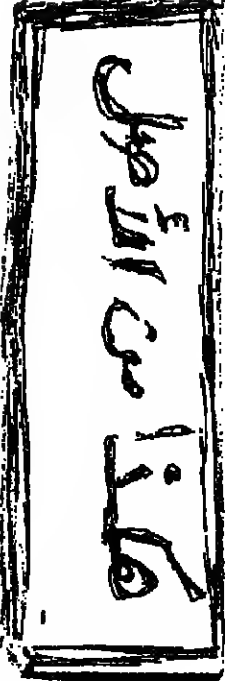
אז באש ועשן — ישר לעניין. א-לנא תחום על גזע
וקטן. לא על אדון ולא על דין. תפידה. בלירחם מלאן
ומאן. ראשית שים חץ בעובי-השיון. בין הרב גזון
והראשון לציון. ותחום מפורז, מוצק כבדל. בין גזולת
חמר ובהמלאך רפאל. והגדיל בין קודש, בין קודש לחול.
הפרד ביניהם — ובין אלזני נקול.

כן רבה המלאכה, ואתה הן תצלה. * אז העיקר, העיקר, העיקר אל תשכח. * להציב כוחאים בתוך המערך. * ומגל ה"מאמץ" — מרגמות ותותחן. * ובין פנתס ספיר ויצחק בראהרן. * תוכל להפריד רק בקיר של בטון. * ותבנה "קו ברלבי" לרוחב, לגובה. * בין גולדה מאיר ובין לייבה. * בין פרס גלילי ועופר ואבן. * חומה מוצקה של חצץ ואבן. *

כֹּה קִיַּם יְקָה, גִּדּוֹל גִּעּוֹז • לֹאן שִׁתְּפָנָה וּכְכֹל שִׁתּוֹז •
שְׁנֵי־שָׁנִים — זֶה מִלֵּךְ זֶה • כְּמוֹ שְׁלוֹם כֶּחָן • וְהַעֲלֵם •
הַזֶּה • כְּמוֹ „אֲגִדֹּ", הַדִּין, הַזֶּה מְשַׁמֵּם • כְּמוֹ דֹלֵק מִרְכָּב •
מִמְבְּטִין וּמִמֵּם • כְּמוֹ אֲרִיק שְׂרוּן וְשִׁמּוּאֵל גּוֹן • יִדְיוֹת •
אֲחֵהָ וּשְׁפַע שֶׁל חָן • כְּמוֹ עֶזֶר וּבִגְיָן וְשִׁמּוּאֵל תְּמִיר • אֲחֵהָ •
שֶׁאֵל • עֵזֶה מִשְׁקַסֵּפִי • כִּי „הַלִּיכּוֹד" הוּא רֵק דְּבֵק •
הַלִּיכּוֹד, הוּא בֵּית יִצְחָק שֶׁל יוֹפָה — שְׁמִיר וְשִׁית

בן רבי קיסי, העשני ללא אחת * בקשונת קטנה — מעט
שבמעת * אנלי קצת תפירה בין מדינה ודת * שנוכל לשום
ביום חשבת * ואם לך לא איכפת — אז במכה אחת *
הלבבות בין חוסיני לעראפאת — וחסל הרומאן בין
קאפריסידאדת *
אחת לך ידידנו משמאל ומימין * מברזנייב ומסין ועז איז
ממין * אפשר שתשלח ... את הרמז תבין * * *

לכסוף אם תסיק, אישי המברק. למען פורים, החג
ועתים. וכדי שוכל כוסית להשיק. אנלי תעשה לנג ענה
יונה טריק. וכנסם תוציא יונה מן התיק. ממשלה
ציבה, שרצוננו תפיק. ונאמר לצרות. די וחסד.

מאת כתבנו מנרת ולניקוב

עם כניסתו לתפקידו בשר-הבריאות בממשלת הליברל, האומיני הקביר הש' מרוש את תפקודו חידוד לחוק האוטוסימיל והפאטולוגיה. תיקון שדוע בשם, "חוק רצון המתי", ולא התקין חודש אחד בעצם ניתוח שאחר מרוש וקטן בעתו של מרש שבע שנים אחרי זאת-נשטת את כשכלתו לחיות מנותה, ומילא שלשה מסים לא נשלם שחום ונחשו ידר 25- מעלות כלשום. מאז נכנס חוק החודש לתוקפו, שחור שקט במורח חיות הפאטולוגיה, ולא נשמע יותר במצור על תלונות על ניתוחי-החיות כמיוס לרצון נחמת. מוכן להקטן חודש חייב מנותה לרפואה מיוחדת לבת ברמאה ועל כך שחום עם שרש התקין לעניני בריאות, סגור ולתיקוב (לשעבר חיותה).

מגורו ולנקהו בבוד השר האם אתה סבור
שהחוק החדש משביע את רצון כל העיבור
שר הבריאות פורש יכול על של ספק, מאז
האעבור, את חוקו רצון חמת' אין עוד תלונות
אף לא בדרגת החיים, אלא את מצד הבריאות
אם תקבלה עוד עתה את תלונת, כל שש
ממך, כי החוק משביע גם את רצון המאמץ
והחיים

מנוח ולניקוב: חשבונות
מנחם פורש: חללי עוברים. עתה מחזור
ימורי-השבע בבית-מרש לרפואה יחידה

מגור וזליקוב: 'מוצא יהודית! אולי תוכל
להתחש לנו בעזרת זוגמאות במח חברים
ומורים

ש"ח הבריאות! אדרבה, ראשית הרשני כללות
הוא, אוהב, כי חכמה ומוסר מעונות מפורסות
התקדשות עמו עד מימי האבות וכיוצא בזה
עסק אלא ע"ש בביורורא, אשר ללימוד הסבת
העם על דמיון: מה שחלון חשך, חשך וכו'
הוא וזה על אורח השמאלית, רבובות
מקומה, כעצמות, רבבות ומספרות, ואם לא
עודו במח האשונות, יקבל תור לשמור חשב
חזרו על חשך מאון, וקל

ואו סול דיומא את חולמי הצלחית, שקורין אצלי
ביום מאז לו ארוב, לשתי במי
לענין ואספיקין תרופות קאמ-ווייפא אחרות
מלכות כל חמארוויגן, קדחת מצאן, וחת חת
ומודם חמארוויגס אצלו, וסול את חולמי
והצחית, יבא תרגול חב' וישתקן בול לבן
דמי דו או חלוא חש בו, ויחור דבמו-שא
סמא את עיניו, ותכלי במדות הסתה בלמטה
ותחבר בו ויביצאחו: מלחמ' בו.

מאת מרלה חירותי, כתבנו לענייני חופש הביטוי

וְיוֹסֵף הַחַבְשִׁי שֶׁאֲחֵרֵי בָּשִׂים
 מִלֵּם וְלֹאֵי טָרַם מִמּוֹשָׁבִים לַחֲלָה
 מֵרַת מִפְּנֵי הַחֶמֶל אֹמֵץ לֵב אֲחֵרֵי
 יִשְׂרָאֵל וְנִשְׁלָטוּתוֹ בְּרִי לְחֻלְסֵהוּ עַל
 נְיוּנִים מְרִיזִיק לֵבֵת בַּעֲמֻלּוֹ שֶׁל
 שְׂאוֹנֵה "אוֹת"
 לְבָרִים חֲקֹרֹב יִצְחָק וְחֵרֶן
 מִן הַתְּבוּנָה הַדִּשָּׁה, מִדֹּלֶת
 מְצֻמָּצֶמֶת, עֹרֵכִי הַקֹּדֶם יִבְרָא
 מִכִּיּוֹת מִדֹּלֶת, עַד יָדָה לְחֻשְׁבֹּת
 הַחֶסֶד וְהַחֶסֶד, "לֹאֹת פֶּה"
 תִּבְנוּ נִרְעֵי חֻשִׁים מְקֻרָּבִים
 מִחֻשִׁים שְׂאֻלֵּיכֶם
 שְׂלֹוֹתֵיכֶם וְהַחֶסֶד

וְיִימָיו: אֵתָּה וְזֶה לִמְדָּה אֲרֻקְתָּהּ
 בְּדִקְוָה אוֹ כִרְסָה וְאֵת אֲרֻקְתָּהּ יֵאבֵל
 וְזֶה. וְאֵם בְּרִיקָה יֵבִיא עֶקֶב שֶׁל שְׁבַע
 וְיִשְׁחַק שְׁתֵּי מִנּוֹת שֶׁל כְּחוּל,
 אֶל קֶרְבּוֹ וְיִמְשֵׁחַ עַל עֵינָיו בְּמִכּוּחַ שֶׁל
 וְאֵם בְּרִסָּה — חֲרִי אֵין טוֹב מִמִּסְתָּה
 וְאֵם יֵאֲמַר — יִבְרָא צֹאחַ שֶׁל כּוֹס
 עַל בִּטְטָה בְּדִקְוָה.

ח' ולניקוב; בבוז חשר, איך מתקבלת
הת ברפואה?

ובריאות: ויצא מן הכלל הכללת
 כי מן אמצעי חרמא מאפשרת, ויצול מירבי
 האדם השועס, בקושר-החולס, שכן
 הנה קבלה עליו קורס מיוחד ללחשות
 חולת בלתי שבור לראות מיד-מקור
 יצא רוב על אלוה של מאיינסת ולוש:
 דפקס, דפקס חזוית, ארור שבור
 בת דפקס, ברטימא, ברטימא שבור
 ונחל חולת מורה על שמה
 וכל מהלכת חולת בלא חולת, וחולת
 הבשם אחרי וצחורים... ויכנס

וְלִנְקוּב: עוֹד שְׂמֵחַ אַחַת, כְּבוֹד
אֶחָד הַשְּׂמִיעָה חֲרוּמָה עַל חֲמוּמָה
הַחֲלוּם
הַבְּרִיאוֹת: אֶחָד הַשְּׂמִיעָה וְהַחֲלוּם
אֲמוּנָה בְּהֵן-הַחֲלוּם: לֹא רַק אֶת חֲמוּמָה,
הַשְּׂמִיעָה הַחֲלוּם אֵיבִם מְגִיעִים עוֹד
הַחֲלוּם
וְלִנְקוּב:

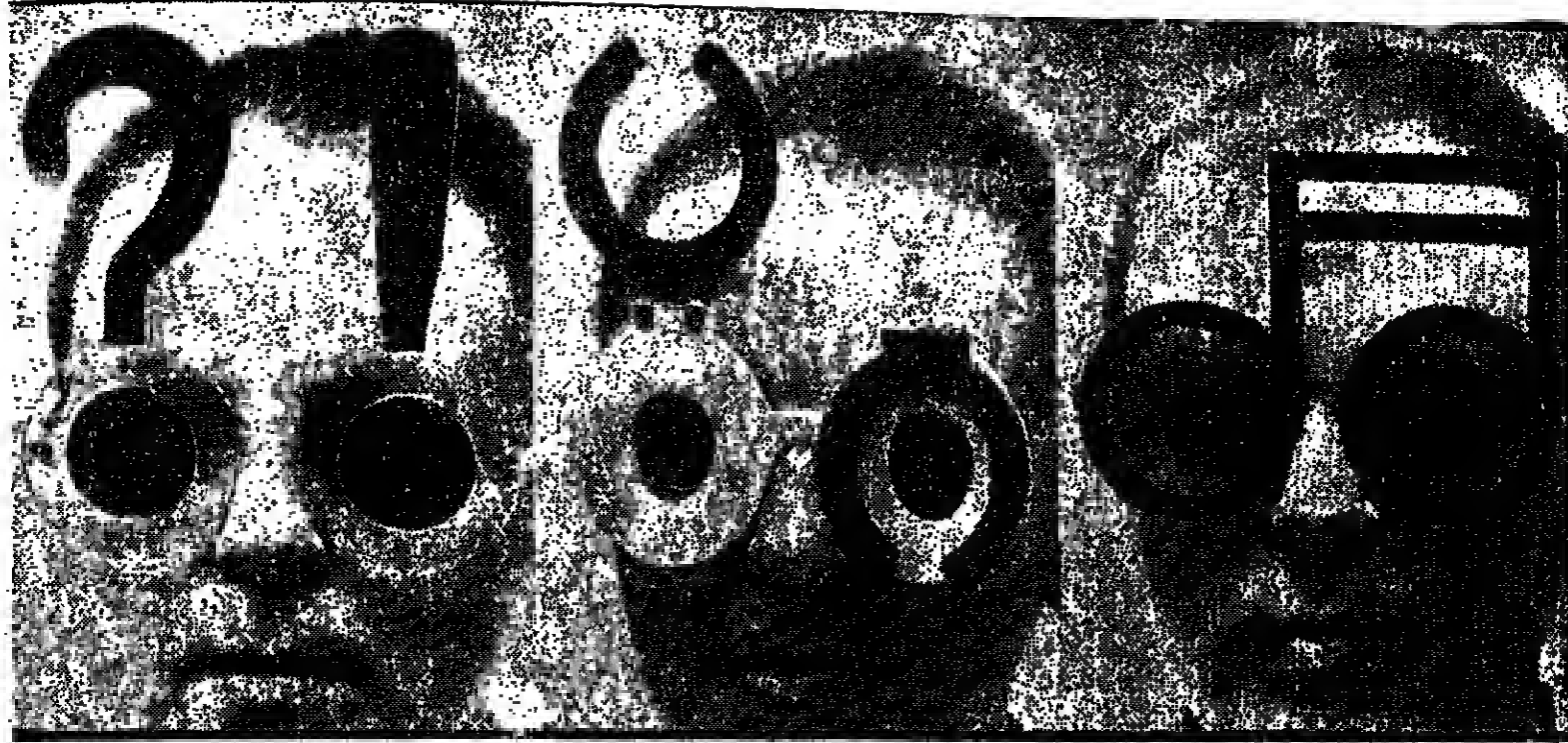
שם מורש ואלה הם מתים חרבה לפנינו
 נים בבית אבל הם מתים בשקט ממנו
 אליו חוש עוד שימתו את גופתו אחרי
 חורבן המלכות

משקפי פורים

אם נמאסו עליך חמשקפיים
שאתה חובש לאפר, חרי הצער
תני חחדשיות של האופטיקאי
הפאריזי זאק מרלי, לבחירתך

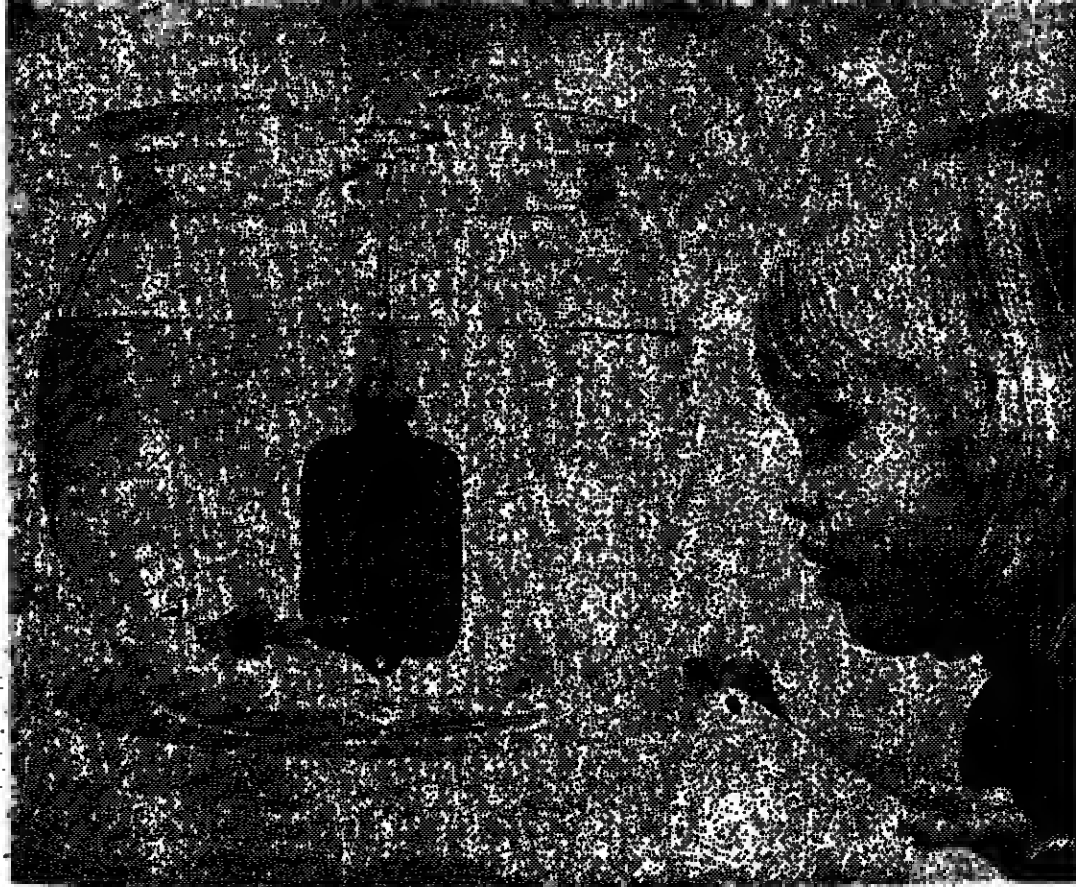
תווי נגינה (אם אתה מוסיקאי-
ל), סימני קריאה ושאלה, ו-
מכסיאסלות בית-שימוש, חכל
כיד חטעם וחדמיון חטובה עליך.

אפאפיים

זהו בלב ש-התחפשי לאדם. או נכון יותר משקפיים
אלה שנועדו לאף. ולאירודוקא לעיניים נעדרו באמה
לכניאדם.

האפאפיים הם פרי המצאתו של פרופ' גרמני בשם
וילחם אירקוט, ומסרתן לפחות לאדם של האדם רגשות
חש ויח בלבית. המדען פקחן שבעות המצאתו האף
השקטנות, וכל בל אדם לעקוב אחרי עקבות בדיק כמו
מכנישיו.

דג שקר לו

הנראת בתצלום, מיס קדים עלולים לגרום למותו
בדרך כלל הוא חי באקווריום מתוממם. אולם ב-
שעת תמסכת חשמל, או כאשר מנקים את משכנו
הקטן, נפתרת בעייתו בעזרת בקבוק חם.

אם אתה במקרה דג, אין זה אומר שלא איבדת
לך את חמייס קרובי. למשל יי העל זנב עדין זה

Handwritten text in a decorative frame, possibly a signature or a note.

מאת מיכל סמונית

לרשות השאלה, כאשר בן יחיד הוא הסקן לדעת בין
שנינו.

שאלה: במי שכתב לטקסטים של גיוס (גם לשידור
מחור, מוזיקה קאנטרי) וגם לקטע מחור, (הליסטי), ולי
טקסטים של משוררים אחרים, מור המשמעות שאתה מייחס
למלה, כמריבז בחור היצירה? ביצירתך VISAGE, בה
נשמע קולה של קאחי ברביאן לכל אורבה כאשר רק
הברות קטועות, קולות, והמלה PAROLE (מלים) —
מ.ס. נשמעת בבידור — אתה כאילו אומר שאין משמעות
למלה, ביצד מחיישים הדברים יחד?

לוציאנו בריו: הקול בקול — אינו אומר דבר. והשפה
איתה רק מלים. חשוכה האינטונציה, הביטוי רצלילי הניתן
למלה, הוא הנותן לה בעצם את המשמעות. למשל, אם אני
צוחק, הצליל, השכבות המריבות אותו, הם הנותנים את
המשמעות לאותו צחוק, או כל מה שארצה לבטא. למלה
יש הרבה שכבות. היא מקבלת את האינטונציה, ואז היא
אומרת, כלומר מבטאת, את כוונת אומרה.

VISAGE, זה מטאפורה של השפה. נחתי שם הברות
ועלילים ונעמיות המבדחות את השפה האיטלקית, את
הניב הנאפוליטני, ואסילו לקחתי מן התפילה העברית. כן
נחתחת קונטאציות פסיכולוגיות אצל המאזין.

שאלה: ביצירה זו, חלקה הראשון עשוי לעורר אסר-
ציאציות אירוטיות. למרות בהאגה דאכנות, אצלי, לאחד
מספר האונות נוצרה רווקא אפוציאציה של לידה, וקולות
והחשים של תהליך הכולל גם תהליכי הגיו ראטונים.

בריו: אני יודע. נבדים מחדשמים ביצירה זו מן
המשמעות האירוטית, נשים יכולות לזהות בה לידה. אני
חושב שנחתי בתחילתה צלילים, הברות, חלקי רגשות, עד
השלב בו למד האדם לרבר. זהו השלב ביצירה שהמרת
אומרת את המלה, סאדולת, אבל — כל אדם אחד מבין
אם אסר אומרת לו היצירה, לסי תפיסתו הוא. אחר, באוסן
אירוטי, השני, באילו השמע כאן נאום, השלישי, באילו
זהו מקבץ של אפוזיטות שונות וביטויי רגשות משתנים.
בנקטע בו אני משתמש בנקטע מחור ווליסם, רציוח
לרגיש גם שסע וגם רגש, ולאחר מידה את הדברים, ליצור
קשר, עד שאחרי יכול לעקוב אחר היצירה בפני ליוורק
יחד למלים, שאנשים יקטבו ויחשבו כשה שקורה. אני
רוצה לאמר, שחמיר עניין אחי אותו נכון, אותו כן שפיר
מין שסע למוזיקה, כיצד נבשר או לעבור בין השניים, לצורך
זה השתמשתי בשידור של גיוסם.

שאלה: תאם כתיבתך לקול כמריבז, עיחים עוקרי,
ביצירתך, היא מעל יוצא מפגישתך עם קאחי ברביאן?
אן, אשאל: תאם ומרת אתרת יכולת לבצע את אותן
היצירות, והן תשארת אותן יצירות?

בדאבלי

אמריקה. וזה שבילי מין תרגיל של רמיון. חליון הוא של
תמישה כלי תזמורת (ויולת, צלל, חליל קלרנית, גבל ובלי
קשת — מ.ס.), וכל שיר הוא שונה, תן בשכונות תביצות
ות באופיו. אני מנסה להגיש את בצורת מכוונת לשיר
השם.

ואכן, בקונצרט אותו אשמע יחד מאוחר אוזכר כי לא
שווא ירד: ביצירות של קאחי ברביאן לעיבודיו של בריו,
היו נמלאים. הם היו חוכות אף לטקסטים: אם יכולת ומרת
בליתי וז לבצע שיר מלחי, ודאמאסי, חקרי, משושי —
כששונת. ספקנות אולילית למעשה, אן מעל יוצא מן
הפוטנציאליות של וצרי-השעה אתם משתנים אמצעי
התקשורת במידות מאוירות בתקופה זו מרת, ומאידך
ניסא: לזכות וזלוקת תברדות בין וצרי-ברונים לבין
וצרי מוזיקה קלאסית וקאלית.

מראיין שהוא מראיין

אוי לברשותי, אני מסכה עימו לשיחה על
עבודתו, ולא עובדות וקט מספר עד שאני מצאת עצמי
תמאיינת: המספרמנט תאילטי (למרת שנים רבות בן
המנדור בריו בארצות-הברית, שם כתב עבה, לימד בגיל-
יארד ובסארווארד), התלהבות-היסטוריות, וסקרנות של
אדם שהוא יצר-אמת, חשם את, "גנולתי" בדי — ומתעניין
כל פרט ופרט, בתעניינות אפוזיט.

הוא רוצה לדעת על קובץ, על תהנון משותף, על יחסי
לידים וצריים הוצגו זה (באלוהים שאלות ענייניות למרת
הצוריות והתמאצות והתלמדת), על היגיון והפוזיל בקיבוץ,
ועל חיי האמן בקיבוץ, כאשר הוא שומע פגני על דגה
והסודי של מספר ימים בשבוע ליצירה, ומספר רומה לעבודת
אחרת (למרתא מספרים, וצריים), ואת מלי במחזיקות, כי
חזעויות-צרי? אגלי וצריים שאדם יוצר חייב להקדיש את
פיל ומנו ליצירה, לעבודת סכס היצירה, וזי לא אחר צרי?
לחנמסל לשעה בו הוא יכול לבטא חיי הרבה, לו וזה
מכניס מוחרי.

אמן לא חיה לו לבקר בקיבוץ, אבל — בנקיט וצא.
אבל חושבת לשאלת וזה שונה: אנשים מאטיליה יודעים
משל על וזלורש-ישראל, אולם — מלנטיסל מחד
מקיבוצים.

שמה זה לא רק מנהל

התרגיני חרונאם אדע כיצד תצלחתי להגיע

קול אדום — דבר אדום

ביצירותיו של בריו מגיעה קאחי ברביאן
לביטוי ממש עליון בהוגי צלילים חסודים כל מסכמה
ביתם לנכות, טון, חוקיות ומרתית הידועה עד בה. וזה
הצלילית לידת או לעלות לגבותים, לעבור לקולות שהם
צחוק, בכי, אנוחה, ומור דברים שאף לקראם בשם, אן חם
קימים ברנעי מצוקה, תלהבות, ומיני תבעות קוליות
צינוניות אותן משמע אדם.

בריו: אמנם כתבתי בשבילת אבל אני לא חושב
בוהלט לא חושב שיצירותי כתובות רק בשבילת. ומרת
אתרת יכולת לבצע, עם זאת אני מרע לעובדו שהקשר
איתו וסם היצירה הוא תדוק אצלי ביותר. קול אחר, חת
נחון דברים אחרים, אבל לא בליתי נבונים או בליתי אשוריים.
שאלה: לערות שבצבדותך אתה משתמש ויצר בכלי
האלקטרוני ובכלים ודורשים עיבודים סכונים משבוליים,
ישט דבר המבדיל אותך מוצריים אחרים בני ומגנו תמוסטים
גם הם בטכניקת דומה או זהה? וזה: הביוטוי והאנטי, גם
קולה של קאחי, וקולות אחרים המשתלבים ביצירותיך, אינם
רק חלק מתזמורת, כאשר תפקידם הוא כמו של כלי, אלא
זהו כחם לכח משמעותי רגשות מאד, אנוטי, ולא חית-
בושת או מתחכמת (אין זו שאלה, אבל בכל זאת...).

בריו: אולי זה כך פגני שאני עובד ומתעניין ומנסה
לפתח את המשמעות האנושית, והפיתו והאנושית, הנוכחית
מן הקול, מה קול — איני מעניין אותו. אני רוצה לגלות
משמעות חדשה, ככלי שתוצר תלוקת בין המוזיקה ככאן
הואים ככאן, אני גם חושב, כאשר לשיחה, שיש לישים לפ
מן וזה אומרת, ורק אז לא לת אלה יחד עם המוזיקה, לפלס
המוזיקה פיסרז אתה תחשבת את היסוד, גם אם אותו
משתמש בנקטע. וזה תחשבת את המשמעות שאתו-הוא
דבר נוסף, לא מרת חשבת הוא למצוא את המשמעותו של
הצליל, הצפנת חקשר בין כל אלה.

לוציאנו בריו, אולי פגני אותו משמעות, אותו אין
ועד רק ממש — אלא נמצא כבר ורצח באותו שלבבו, וזה
מעניין לנו אותו, וצפני כי מתאם יחד לסיים רשיון עלי
ברביו של המלוקה, הן עילי-רשיון, כפסור, האמן
בתרבות העולמי.

האנשים נשנים את אשר אין ביכולתם של חוקסטים
הם מנקיטים לנו יותר ממה שיכולים אנו לחזיק, אנו
מחלים לעצמנו לחיות מניוון שיש לאל דנו ליצור ולגלות
דבר-פתי המעלה מציאות ומדק מלחום (שם, עמ' 201).

וזה בא ארצה לעבור לארץ, ממנו התמליתיות חסר-
לשונית אינן בגודל מס אצל, שמשאל ותהנון, ידע נכון
נאמר לי) הוא מודרת מס אף לא מושתיר באדם שישל הוא
קול, נלחם, נלחם מוזמורת, האנסמבל וקאנטרי, לוחם עבו
נלחם מן האנשים בהם פגני פו, "הרדוק", חסר-צורה, שיהיה
ללמוד, לנחם, לנחם, וזה יצא על "הרדוק", חסר-צורה, על ידי
הפגישת (עמ' 201) מחד, אנוחה, לשיחה חסר.

ממענין חוץ, שהבוקרות בעיר תגרוכה
שופעת כמנוחה שמינה חסרה מאסרונים
יגורון כל צורה ארשה, ראתה חכל
הכל כחל כחחונה חחל-גמיבה. וחרי לסק
מן הדברים שכתבו על השחקן והבמאי
אלי הור, חממיה ללסוק בעניינים של
מות קטניות טמא חגיג בהאטרון של
החאור-פית-ברודוויי יגורן על חגיג
וידברת את חחמלס (שריגול באג)

ב'400.000 לירות

מטעק, המועצה לתרבות ואמנות 200,000 ל"י להכניס
כדי להשקיע בלחשים את ספרות, וזאת כולל יומה
החבר, שבעות סיום את אי-אפשר לחלוק, שום
ועל הנהגה לטווח במקור כלשהו עוד כספים, הוא
ועל סגור, ויהא

היום על לחץ, קניי מרובע שנים, כך עד כח כמעט
הרסום האמריקנים, אבל פריטים: וצווי-השבעה אותם
על עיון לעבודת מקיאות, שכלשהו אין אפשרות לשחרר
ענין שיש: כל חקיקת חסריו, "הגבוה שחורית"
כל אן אן חשתי חסרם מתחילה עד בוער קטן

[illegible][illegible]